

ПОХВАЛИ СЕ ЕЖКО

Похвали се Ежко на Врануша,
че въвъ двора има сладка круша —
сладки крушки, жълти-зажълтѣли,
клонитѣ си до земята свели.
Вранка презъ нощъта крила разпери
и на Ежка въ двора се намѣри.
Вранка брули сладичкитѣ крушки,
долу сбиратъ умнитѣ вранушки.
Че напълни цѣли две панерки
жълти крушки — медени шекерки!
Ежко-Бѣжко като се събуди,
гледа въ двора и се чудомъ чуди:
— Каква бѣше, Боже, тая хала,
всичкитѣ ми круши е обрала!
Гледахъ ги и пазихъ отъ врабцитѣ —
не можахъ поне да ги опитамъ!
Цѣлъ день ходѣлъ Ежко и мждрувалъ,
отъ сърдце за крушкитѣ ядувалъ,
а пъкъ Вранка царски се гостила —
три гърнета мармаладъ сварила!

Веса Паспалеева

КРАЙ МОРЕТО

Цѣло лѣто край морето
на просторъ и слънце бѣхъ,
сбирахъ охлювчета, миди
и на воля си играхъ.
Съ пѣстра лодка лекокрила
до насита се возихъ,
често съ весели другари
риба съ вждица ловихъ.
Кжпахъ се и плавахъ съ радостъ
въ топлитѣ и тихи дни,

ладийки отъ книга пуцахъ
по немирнитѣ вълни.
Правихъ кжщички отъ пѣсѣкъ,
седналъ кротко край брѣга —
и арапъ сжщински станахъ,
но съмъ бодъръ, здравъ сега.
Сбогомъ, лѣтни дни безгрижни!
Сбогомъ, хубаво море!
Скоро въ класнитѣ ни стаи
школски звънъ ще ни сбере.

Георги Костакевъ